

Sejtelem

Dési Ábel

*árnyék
furakszik agyunkba*

*tenyerünkben
kihullik az álom*

*egy mosoly
a padlóra hullik*

*a csillagok
nem látnak eget*

*a napfény
fél az embertől*

*agy arc
kérdésbe merül*

*az erdőben
madarak ébrednek*

Egy leány

Dési Ábel

Az ősznek
kínálja mosolyát
lépteit
a tér közönyének

szemei
felisszák az időt
s bölintését
a hulló levelek

hangja
leválik arcáról
pillantása
a távozást követi

ajkai elmerülnek
a szürkeség poharába
s ölelő karját
ellopja a magány

ruhátlan szíve
mosolyba öltözik
ha keze
madárról álmodik

az álom menhelyén
kellene a remény
de hol a szerelem
s az enyhe éj

